

РЕШЕНИЕ

№ 28

гр. София, 04.01.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 13.11.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Камелия Серафимова

**ЧЛЕНОВЕ: Камелия Стоянова
Калин Куманов**

при участието на секретаря Валентина Христова и при участието на прокурора Кирил Димитров, като разгледа дело номер **9494** по описа за **2020** година докладвано от съдия Калин Куманов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл.63, ал.1, пр.2 от ЗАНН във вр.с чл.208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс.

С Решение от 06.07.2020 г., постановено по НАХД № 1905/2020 г., Софийският районен съд е отменил Наказателно постановление № К-039311/06.12.2019 г., издадено от Директора на Регионална дирекция за областите С., Софийска, К., П. и Б. към Главна дирекция "Контрол на пазарите" при Комисията за защита на потребителите, с което на [фирма], ЕИК по Булстат:[ЕИК], за нарушение на чл.230а във вр.с чл.192, т.2 от Закона за защита на потребителите, е наложена имуществена санкция в размер на 2000 лв. на основание чл.233, ал.2 и чл.230а във вр.с чл.192а, т.2 от същия закон.

Недоволен от така постановеното решение е останал наказващият орган, който с касационна жалба, подадена в срок чрез пълномощника си адв.А., обжалва същото. В жалбата се излагат доводи за незаконосъобразност на постановеното решение. Касаторът отрича приетата от Съда липса на нарушение по ЗЗП, като настоява, че при издаването на НП не са допуснати процесуални нарушения. От Съда се иска да отмени касирания съдебен акт и да потвърди оспореното наказателно постановление.

В съдебно заседание касаторът не се представлява, но с писмена молба чрез адв.К. поддържа жалбата.

Ответникът по касационната жалба – [фирма], не е всел становище.

Представителят на СГП счита жалбата за неоснователна.

Административен съд - София град, като провери законосъобразността на първоинстанционното решение във връзка с направените от касатора оплаквания, намери следното:

Касационната жалба е подадена в законоустановения срок, от надлежно упълномощено лице, при наличието на правен интерес от обжалване на съдебното решение, поради което се явява процесуално допустима. Разгледана по същество, жалбата е неоснователна поради следните съображения:

С обжалваното наказателно постановление [фирма] е санкционирано за нарушение, което се изразява в това, че при направена проверка на 22.07.2019 г. в КЗП е установено, че търговецът не е изпълнил задължението си да предостави на длъжностните лица от КЗП изискваните документи (разпечатка от регистъра на предявените рекламации с вписана рекламация на потребителката П. и документ за приета рекламация на нейно име; документ за оглед на уреда със заключение; приемо-предавателен протокол след евентуален ремонт на уреда с подпис на потребителката), които е следвало да представи на 09.10.2019 г. и с което е възпрепятствал осъществявания от тях контрол. Прието е, че с горното ответникът по касация е осъществил нарушение на чл.230а, вр. чл.192, т.2 от ЗЗП, като нарушението е извършено на 09.10.2019 г.

За да отмени горепосоченото НП, районният съд е приел, че дружеството не е извършило вмененото му административно нарушение. Посочил е, че при издаване на НП е допуснато нарушение, изразяващо се в неправилно посочване на приложимата норма.

Решението е правилно.

Според чл.42, т.4 и т.5 и чл.57, ал.1, т.5 и т.6 ЗАНН, както в акта, така и в НП трябва да се съдържа описание на нарушението и законовите разпоредби, които са били нарушени. Законосъобразното издаване на наказателното постановление изисква да има пълно съответствие между словесното описание на нарушението и неговата правна квалификация чрез посочване на нарушените законови разпоредби.

В случая те фигурират като чл.230а във вр.с чл.192, т.2 ЗЗП. Първата от тези норми предвижда, че за възпрепятстване на длъжностни лица на компетентните органи по чл.190г и неосъществяване на необходимото им съдействие и сътрудничество при осъществяване на техните правомощия по чл.190е и чл.190ж на лицата се налага глоба, съответно имуществена санкция в размер от 1000 до 3000 лв. Втората норма урежда правомощията на контролните органи да изискват необходимите документи във връзка с осъществявания от тях контрол.

В спорното постановление е описана фактологията по случая във връзка с подаденото до КЗП оплакване от потребителя П., посочени са изискваните, но непредставени от [фирма] документи. С основание Съдът е изтъкнал, че в случая не са констатирани активни действия, възпрепятстващи проверката, а е налице бездействие по представяне на документи от страна на [фирма], което може да бъде окачествено като неосъществяване на необходимото съдействие и сътрудничество, но не и като вмененото на дружеството възпрепятстване на проверката. Това несъответствие е достатъчно за извеждане на извод за законосъобразност на издаденото

постановление и да обоснове неговата отмяна.

Верен е и вторият отменителен довод на районния съд. Анализът на фактите по случая налага да се приеме, че изисканите документи въобще не са съществували, за да се търси тяхното представяне на КЗП. От друга страна контролните органи не са били в насока да се изготвят и след това да се представят такива документи, като напр. справки, обяснения и др., което да сочи на непредставяне на съществуващи документи.

Описаното дотук обосновава извода, че обжалваното постановление е незаконосъобразно. Като е достигнал до същия извод и го е отменил, СРС е постановил правилно решение, което следва да бъде оставено в сила.

Така мотивиран и на основание чл.221, ал.2 от АПК, Съдът

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА Решение 06.07.2020 г., постановено от Софийския районен съд по НАХД № 1905/2020 г.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ :

ЧЛЕНОВЕ : 1.

2.